

การบูรณาการซัพพลายเชนและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว
ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน
ในเขตพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

Supply Chain Integration and Quality of Tourism Logistics Services Affecting Sustainable
Competitiveness in Sung Noen District Nakhon Ratchasima Province

ภคพร ผงทอง^{1,*}

Pakaporn Phongthong^{1,*}

Received : June 17, 2025 Revised : September 17, 2025 Accepted : October 6, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบูรณาการซัพพลายเชน คุณภาพบริการโลจิสติกส์ ความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างการบูรณาการซัพพลายเชนและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลโคกราช อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา กำหนดขนาดตัวอย่าง 15 เท่าของค่าพารามิเตอร์และจำนวนตัวแปรสังเกต จำนวน 300 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบจำลองสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า การบูรณาการซัพพลายเชน คุณภาพบริการโลจิสติกส์ และความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน อยู่ในระดับที่สูง ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.525) ผลตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-Square = 38.813, df = 26, Relative Chi-square = 1.493, p-value = 0.051, GFI = 0.979, AGFI = 0.938, RMSEA = .041, RMR = .011) ผลจากการวิจัยสามารถนำไปใช้ในเชิงปฏิบัติด้วยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การมีส่วนร่วมของชุมชน ความยืดหยุ่นของการดำเนินงาน การใช้เทคโนโลยีสนับสนุน การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและกิจกรรมท่องเที่ยว รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและการตลาดดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้จะช่วยให้การท่องเที่ยวในพื้นที่เติบโตอย่างยั่งยืนและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

คำสำคัญ : การบูรณาการซัพพลายเชน คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยว

¹ อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

¹ Lecturer, Faculty of Management Science, Logistics and Supply Chain Management,
Nakhonratchasima Rajabhat University

* Corresponding author e-mail: pakaporn.p@nrru.ac.th

Abstract

This research aimed to study the level of supply chain integration, logistics service quality, sustainable competitiveness, and examine the consistency of the structural equation model of supply chain integration and tourism logistics service quality that influence sustainable competitiveness in Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province. The population used in this research was people in Korat Subdistrict, Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province. The sample size was set at 15 times the parameter value and the number of observed variables, 300 people. Data was collected using questionnaires and interviews. Data was analyzed using structural equation modeling. The results found that supply chain integration, logistics service quality, and sustainable competitiveness were at a high level ($\bar{X}$ = 3.71, S.D. = 0.525). The results of the structural equation model fit were consistent with the empirical data (Chi-Square = 38.813, df = 26, Relative Chi-square = 1.493, p-value = 0.051, GFI = 0.979, AGFI = 0.938, RMSEA = .041, RMR = .011). The results of the research can be applied in practice by emphasizing the development of infrastructure and community participation. Operational flexibility, use of supporting technology, promotion of local products, development of tourist attractions with environmental conservation, creation of added value for products and tourist activities, including the use of technology and digital marketing to promote tourism. Implementation of these guidelines will help local tourism grow sustainably and create long-term economic and social benefits.

Keywords: Supply Chain Integration, Tourism Logistics Service Quality, Sustainable Competitiveness, Tourism

1. บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของไทย เพราะเป็นแหล่งรายได้หลักแหล่งหนึ่งของประเทศไทย ช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจในท้องถิ่น ตลอดจนสร้างโอกาสการจ้างงานให้กับประชาชนในหลายภาคส่วน นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งที่มาของการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศผ่านนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยี่ยมชม ซึ่งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570) มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วน (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566) สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 – 2570) มีเป้าหมายเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เชื่อมต่อภาคและภูมิภาคด้วยการเสริมสร้างและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เสริมสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น พัฒนาระบบการบริหารจัดการสู่มาตรฐานสากล ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมและระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวและเครือข่ายความร่วมมือสู่การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนการพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว (สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา, 2565)

การผนึกความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานของภาคการท่องเที่ยวถือเป็นองค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของบริการโลจิสติกส์ และส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันอย่างยั่งยืนในยุคปัจจุบัน ท่ามกลางการขยายตัวของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว การจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็วและมีมาตรฐาน การประสานงานอย่างมีระบบระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในเครือข่ายห่วงโซ่อุปทานยังช่วยเสริมความคล่องตัวในการให้บริการ ลดต้นทุน และเพิ่มคุณค่าในการดำเนินงานโดยรวม (Uyar et al., 2023) การบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ หากมีการบริหารจัดการที่เน้นความยั่งยืน และยังส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น (Font et al., 2023) การบูรณาการ

ซัพพลายเชนและการพัฒนาคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว การบริหารจัดการที่ดีสามารถลดระยะเวลาการเดินทางและเพิ่มความสะดวกสบายให้กับนักท่องเที่ยว (Zhang et al., 2019)

คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว การจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพสามารถส่งผลต่อความพึงพอใจและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Rodrigue, 2021) และปัจจัยคุณภาพบริการโลจิสติกส์ยังส่งผลโดยตรงต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ความตรงต่อเวลา ความน่าเชื่อถือ และความสะดวกสบาย รวมทั้งเป็นองค์ประกอบหลักที่สร้างความแตกต่างและความสามารถทางการแข่งขัน (Hao et al., 2020) ยิ่งไปกว่านั้น การบริการที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า แต่ยังช่วยเพิ่มโอกาสในการดึงดูดลูกค้าใหม่และสร้างความภักดีในระยะยาว (Wong & Wong, 2020) การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการบริการโลจิสติกส์ช่วยในการจัดการข้อมูลและปรับปรุงประสิทธิภาพ การดำเนินงาน ทำให้การเดินทางของนักท่องเที่ยวมีความสะดวกสบายมากขึ้น (Saura et al., 2022) โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความพึงพอใจและความสามารถในการแข่งขันของนักท่องเที่ยว ได้อย่างยั่งยืน (Farmaki et al., 2020)

อย่างไรก็ตาม การบูรณาการซัพพลายเชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากต้องประสานงานระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ให้บริการหลากหลายประเภท การที่หน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นและส่งมอบบริการที่มีคุณภาพ ต้องอาศัยการบูรณาการซัพพลายเชนอย่างเป็นระบบ ปัญหาสำคัญที่พบ คือ การบูรณาการซัพพลายเชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ยังขาดการประสานงานที่ดี ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการจัดการโลจิสติกส์ เช่น การจัดส่งที่ไม่ตรงเวลา การขาดการตรวจสอบคุณภาพ และการให้บริการที่ไม่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Song & Liu, 2017) ความล้มเหลวในการจัดการเหล่านี้ไม่เพียงแต่ลดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน แต่ยังทำให้สูญเสียโอกาสในการแข่งขันในตลาดที่มีการแข่งขันสูงในท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดการท่องเที่ยว การบูรณาการซัพพลายเชนกับคุณภาพบริการโลจิสติกส์จึงนับว่าเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยสร้างความแตกต่างและเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน (Aytekin et al., 2023)

อุทยานธรณีโคราชได้รับการรับรองเป็นอุทยานธรณีโลกของยูเนสโก เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2566 ทำให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นอุทยานธรณีโลกแห่งที่ 2 ของประเทศไทย และเป็นเมืองที่ 4 ของโลก รองจากอิตาลี เกาหลีใต้ และจีนที่ได้รับรางวัล Triple Crown ในจังหวัดเดียวกัน ซึ่งเป็นพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่มีภูมิประเทศและแหล่งธรณีวิทยาที่มีคุณค่า ทั้งการอนุรักษ์ การศึกษา และการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยตั้งอยู่ในลุ่มน้ำลำตะคองตอนล่าง ได้แก่ อำเภอเมืองนครราชสีมา สีคิ้ว ขามทะเลสอ เฉลิมพระเกียรติ และสูงเนิน โดยในตำบลโคราช อำเภอสูงเนิน มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางการท่องเที่ยวโคราชจีโอพาร์คเส้นทาง “เส้นทางอารยธรรมทวารวดีศรีนครราชสีมา” ผลจากการศึกษาของ ภคพร พงทอง และ ชัยพิสิทธิ์ ตัวสร้อย (2566) พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ยังขาดการร่วมแรงร่วมใจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน เป็นผลทำให้สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ยังขาดผู้นำ ไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ทันสมัย ขาดการถ่ายทอดองค์ความรู้ และการตัดสินใจร่วมกันของประชาชนในการพัฒนาทั้งในด้านสถานที่

แม้งานวิจัยที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการบูรณาการซัพพลายเชนและคุณภาพบริการโลจิสติกส์ที่มีอิทธิพลต่อศักยภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แต่ยังคงมีช่องว่างสำคัญที่ควรได้รับการศึกษาเพิ่มเติม โดยเฉพาะในบริบทของอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอุทยานธรณีที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่โดดเด่น แต่ยังเผชิญข้อจำกัดด้านการจัดการ หนึ่งในช่องว่างที่สำคัญคือการขาดการประสานงานอย่างเป็นระบบระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้การบูรณาการซัพพลายเชนยังไม่ราบรื่น ส่งผลต่อคุณภาพบริการโลจิสติกส์ เช่น ความตรงต่อเวลา ความสะดวกสบาย และความน่าเชื่อถือ อีกทั้งยังพบว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อยกระดับการบริการยังไม่แพร่หลายเพียงพอในระดับพื้นที่

นอกจากนี้ ประชาชนและผู้นำชุมชนในท้องถิ่นยังขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งผลให้ไม่สามารถเชื่อมโยงศักยภาพของอัตลักษณ์ท้องถิ่นกับซัพพลายเชนการท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่

ดังนั้น งานวิจัยในครั้งนี้จึงมีความจำเป็นที่จะศึกษาแนวทางการบูรณาการซัพพลายเชนและคุณภาพบริการโลจิสติกส์ในระดับพื้นที่อย่างลึกซึ้ง โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพและศักยภาพการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของอำเภอสูงเนินอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบูรณาการซัพพลายเชน คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว และความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่ตำบลโคราช อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างของการบูรณาการซัพพลายเชนและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

3. แนวคิดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 การบูรณาการซัพพลายเชน

Osir (2024) กล่าวว่า การบูรณาการซัพพลายเชนเป็นแนวทางที่ช่วยให้องค์กรด้านการท่องเที่ยวสามารถทำงานร่วมกับพันธมิตรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ผู้ให้บริการการเดินทาง โรงแรม บริษัทขนส่ง จนถึงหน่วยงานภาครัฐและชุมชนท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการให้บริการ ลดความซ้ำซ้อน และส่งเสริมความยั่งยืนใน การดำเนินงาน Jermisittiparsert et al. (2019) ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถด้านความยั่งยืนทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญใน การส่งผ่านผลกระทบของการบริหารจัดการซัพพลายเชนแบบยั่งยืนไปสู่ผลลัพธ์ทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งเน้นย้ำถึงบทบาทของนวัตกรรม เทคโนโลยี และความร่วมมือข้ามองค์กร Gruchmann et al. (2022) เสริมว่า องค์กรที่สร้างความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับคู่ค้าและพันธมิตรทางธุรกิจส่งผลโดยตรงต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ทั้งภายในองค์กรและระหว่างองค์กรกับภายนอก และช่วยให้องค์กรสามารถปรับตัวได้รวดเร็ว เพิ่มประสิทธิภาพ การดำเนินงาน ลดความเสี่ยง และส่งเสริมการตัดสินใจที่สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน Uyar et al., (2023) ย้ำว่าการวางแผนเป็นส่วนสำคัญในการบูรณาการซัพพลายเชนด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการประสานงานระหว่างผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกอบการท้องถิ่น ผู้ให้บริการขนส่ง และผู้จัดการแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้การบริการมีความสะดวกและไร้รอยต่อในขณะที่ Tang et al., (2020) กล่าวเสริมว่า การบูรณาการซัพพลายเชนด้านการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่มีความยั่งยืน การจัดการสิ่งแวดล้อม และการลดผลกระทบทางลบจากกิจกรรมการท่องเที่ยว การทำให้การใช้ทรัพยากรและการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้ากันได้กับความต้องการทางการตลาดเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์และความสามารถในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ Mandal and Dubey (2020) พบว่า การบูรณาการเทคโนโลยีช่วยให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยวสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดและความไม่แน่นอนได้อย่างรวดเร็ว ขณะที่การจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพช่วยเสริมสร้างความสามารถในการรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ส่งผลให้ซัพพลายเชน การท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Bhatti and Nawaz (2020) พบว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เน้นการจัดการความเสี่ยงควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถเพิ่มความสามารถในการตอบสนองและปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์วิกฤติ เช่น ภัยธรรมชาติหรือความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการสร้างความยั่งยืนในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ดังนั้น ในการวิจัยนี้ จึงกำหนดสมมติฐานดังนี้

H1: การบูรณาการซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

H2: การบูรณาการซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน

ด้านการท่องเที่ยว

3.2 คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

Setthachotsombut and Sua-iam (2020) กล่าวว่า คุณภาพบริการในโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความพึงพอใจ ความผูกพัน และความจงรักภักดีของนักท่องเที่ยว การจัดการด้านการขนส่ง ความสะดวกในการเดินทาง การจัดการสัมภาระ และบริการนำเที่ยว ล้วนเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว Cheunkamon et al., (2022) พบว่า ความพึงพอใจ ความไว้วางใจ และความผูกพันมีบทบาทเป็นตัวกลางที่เชื่อมโยงคุณภาพบริการกับความจงรักภักดี ซึ่งส่งผลทางตรงต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ให้บริการท่องเที่ยว Soliman et al., (2023) ยังพบอีกว่า การให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพบริการด้านโลจิสติกส์ เช่น ความตรงต่อเวลาความสะดวกในการเดินทาง ความปลอดภัย และความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า สร้างความภักดีในระยะยาวต่อแบรนด์และบริการของตนเอง Font et al., (2021) เสริมว่าความสะดวกสบายในการเดินทางเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างประสบการณ์ที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว การบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ผู้ให้บริการขนส่ง บริษัททัวร์ และโรงแรม สามารถช่วยให้การบริการมีความสะดวกสบายและตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม Chang (2021) นำเสนอไว้ว่า ความสามารถในการปรับตัวและให้บริการที่ยืดหยุ่นตามความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การเปลี่ยนเส้นทางการเดินทางหรือการปรับเปลี่ยนบริการระหว่างการเดินทาง ส่งผลให้การบริการโลจิสติกส์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ku (2025) ที่ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาขีดความสามารถทางดิจิทัลเป็นแนวทางสำคัญที่องค์กรด้านการท่องเที่ยวควรใช้ในการวางกลยุทธ์ซัพพลายเชนเพื่อเตรียมพร้อมต่อการแข่งขันในอนาคตที่ขับเคลื่อนด้วยดิจิทัล นอกจากนี้ Park and Jeong (2019) ที่ชี้ให้เห็นว่า การใช้เทคโนโลยียังสามารถเสริมสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสบการณ์และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับการจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ดังนั้น ในการวิจัยนี้จึงกำหนดสมมติฐานดังนี้

H3: คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน

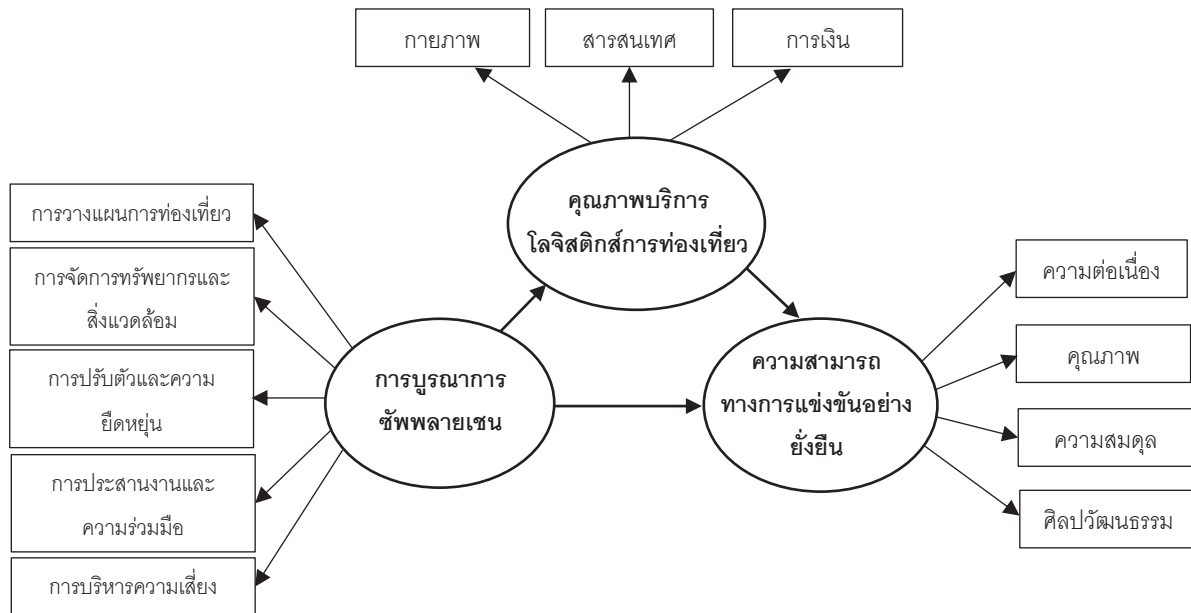
3.3 ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Go และ Kang (2023) ได้ให้ความหมายของความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยว หมายถึง การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในลักษณะที่สามารถรักษาสสมดุลระหว่างผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้ในระยะยาว โดยเน้นให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งนักท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติ Baloui Jamkhaneh et al., (2023) ได้นำเสนอโมเดลที่ประเมินความยั่งยืนของการท่องเที่ยวผ่านมุมมองของความพร้อมของกระบวนการซัพพลายเชนบริการและคุณภาพของบริการ โดยชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาซัพพลายเชนบริการที่มีความพร้อมและมีคุณภาพสูงจะช่วยส่งเสริมความยั่งยืนในระยะยาว ทั้งนี้ Garjan et al., (2023) ระบุว่า การนำเสนอสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านคุณภาพบริการและการจัดสวนลุมมีผลต่อการตัดสินใจของลูกค้า ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน Setthachotsombut and Sua-iam (2020) ได้เน้นความสำคัญของการบริหารจัดการห่วงโซ่มูลค่าทางการท่องเที่ยว ควบคู่กับการพัฒนาโลจิสติกส์ท่องเที่ยว ซึ่งช่วยยกระดับศักยภาพของจังหวัดในการรองรับนักท่องเที่ยว และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ชุมชน Wardana et al., (2018) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นเป็นความสามารถหลักต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยกระบวนการตัดสินใจในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การติดตาม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสังคม รวมทั้งการได้รับผลประโยชน์อย่างเท่าเทียม เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นรู้สึกว่ามีส่วนได้ส่วนเสียและตระหนักถึงผลกระทบด้านการท่องเที่ยวทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

นอกจากนี้ Osir (2024) แสดงให้เห็นว่า ความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การใช้เทคโนโลยี การเน้นคุณภาพ และ การส่งเสริมความยั่งยืนในทุกะดับของซัพพลายเชน คือหัวใจสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมการทอที่เกี่ยวข้องสามารถอยู่รอดและเติบโตในระยะยาวได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ดังนั้น ในการวิจัยนี้ จึงกำหนดสมมติฐานดังนี้

H4: การบูรณาการซัพพลายเชนมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกผ่านคุณภาพบริการโลจิสติกส์การทอที่เกี่ยวข้องต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. วิธีการดำเนินงานวิจัย

5.1 กระบวนการและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลโคราษ อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 2,631 คน (กรมการปกครอง, 2567) กำหนดขนาดตัวอย่าง 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ (Hair et al., 2010) ซึ่งงานวิจัยนี้มีตัวแปรสังเกตและค่าพารามิเตอร์ 15 ตัวแปร ผู้วิจัยกำหนด 20 เท่า ดังนั้นได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 300 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็นแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 8 หมู่บ้าน และใช้วิธีเทียบสัดส่วนเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน และเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ (In-Depth Interview) จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวนทั้งสิ้น 10 ท่าน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อ กำหนดนิยาม และโครงสร้างของตัวแปร โครงสร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถาม ปลายเปิด และคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบูรณาการซัพพลายเชน ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่

1) การวางแผน

- 2) การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- 3) การปรับตัวและความยืดหยุ่น
- 4) การประสานงานและความร่วมมือ
- 5) การบริหารความเสี่ยง โดยใช้มาตรวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพบริการโลจิสติกส์การทอที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่

- 1) ด้านกายภาพ
- 2) ด้านการไหลของข้อมูลสารสนเทศ
- 3) ด้านการไหลทางการเงิน โดยใช้มาตรวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืนด้านการทอที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่

- 1) ความต่อเนื่อง
- 2) คุณภาพ
- 3) ความสมดุล
- 4) การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม โดยใช้มาตรวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่างด้วย สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละกับตัวแปรจัดประเภท (Categorical Variables) และวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุ (Structural Equation Modeling: SEM) ของ บัจจัยเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hair et al., 2010)

6. ผลการวิจัย

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และความน่าเชื่อถือของตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปร	SCI	LSQ	SCO	IOC	Cronbach's α	CR	AVE
การบูรณาการข้อมูลหลายแหล่ง	-	-	-	0.992	0.935	0.972	0.578
คุณภาพบริการโลจิสติกส์การทอที่เกี่ยวข้อง	.703**	-	-	0.981	0.898	0.794	0.566
ความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน	.758**	.728**	-	0.987	0.926	0.911	0.722

หมายเหตุ: ** หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < 0.01$)

จากตาราง 1 พบว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรการวิจัยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับที่สูง ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.70 ทุกค่า (Asuero et al., 2006) โดยการบูรณาการข้อมูลหลายแหล่งมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืนมากที่สุด รองลงมาคือ คุณภาพบริการโลจิสติกส์การทอที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน และการบูรณาการข้อมูลหลายแหล่งมีความสัมพันธ์กับคุณภาพบริการโลจิสติกส์การทอที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด และผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทุกตัวแปรอยู่ในระดับที่ดีถึงระดับดีมาก

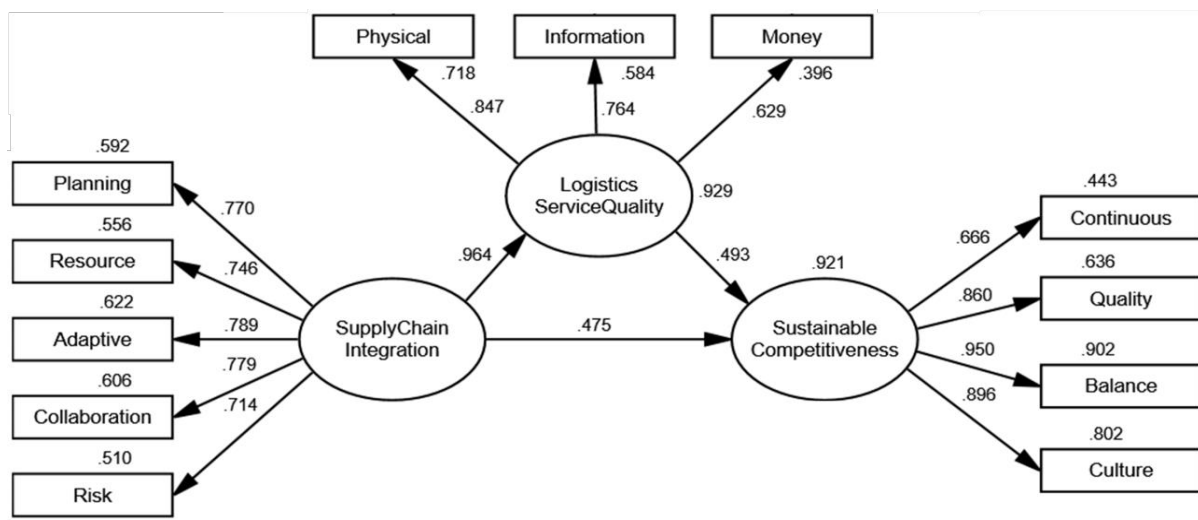
สรุปผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่งเกี่ยว และความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่ตำบลโคราข อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา พบว่า

1) ด้านการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) การวางแผน (PLN) 2) การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (SOC) 3) การปรับตัวและความยืดหยุ่น (ADT) 4) การประสานงานและความร่วมมือ (COL) และ 5) การบริหารความเสี่ยง (RIS) พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวชี้วัดทั้งหมดอยู่ระหว่าง 3.61 - 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.525) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.600) รองลงมา คือ ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.605) ด้านการปรับตัวและความยืดหยุ่น ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.624) ด้านการบริหารความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.789) และด้านการประสานงานและความร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.804)

2) คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่งเกี่ยว ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ (PSC) 2) ด้านการไหลของข้อมูลสารสนเทศ (INF) และ 3) ด้านการไหลทางการเงิน (FIN) พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวชี้วัดทั้งหมดอยู่ระหว่าง 3.25 - 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับที่สูง โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.658) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกายภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.643) รองลงมา คือ ด้านการไหลของข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.680) และด้านการไหลทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.045)

3) ด้านความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความต่อเนื่อง (CON) 2) คุณภาพ (QUA) 3) ความสมดุล (BLN) และ 4) การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม (CUR) พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวชี้วัดทั้งหมดอยู่ระหว่าง 3.41 - 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับที่สูง โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.578) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสมดุล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.571) รองลงมา คือ ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.678) ด้านคุณภาพ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.737) และด้านความต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.938)

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของโมเดลสมการโครงสร้างของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่งเกี่ยวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา สามารถอธิบายได้ ดังนี้

รูปภาพประกอบ 2 ตัวแบบสมการโครงสร้างของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่งเกี่ยวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา

จากภาพที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างของการบูรณาการข้อมูลและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ได้ค่าดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ดังนี้ ค่า Chi-Square = 38.813, df = 26, Relative Chi-square = 1.493, p-value = 0.051, GFI = 0.979, AGFI = 0.938, RMSEA = .041, RMR = .011 โดยดัชนีมีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลของตัวแปรเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1) ด้านการบูรณาการข้อมูลพบว่ามีค่าน้ำหนักตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.714 ถึง 0.789 และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด คือ ด้านการปรับตัวและความยืดหยุ่น มีค่าน้ำหนักของตัวแปร (Factor loading = 0.789, $R^2 = 0.622$) รองลงมาได้แก่ การประสานงานและความร่วมมือ (Factor loading = 0.779, $R^2 = 0.606$) ด้านการวางแผน (Factor loading = 0.770, $R^2 = 0.592$) ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (Factor loading = 0.746, $R^2 = 0.556$) และด้านการบริหารความเสี่ยง มีค่าน้ำหนักของตัวแปรน้อยที่สุด (Factor loading = 0.714, $R^2 = 0.510$)

2) ด้านคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.629 ถึง 0.847 และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด คือ ด้านกายภาพ ซึ่งมีค่าน้ำหนักของตัวแปร (Factor loading = 0.847, $R^2 = 0.718$) รองลงมาได้แก่ ด้านการไหลของข้อมูลสารสนเทศ (Factor loading = 0.764, $R^2 = 0.584$) และด้านการไหลทางการเงิน มีค่าน้ำหนักของตัวแปรน้อยที่สุด (Factor loading = 0.629, $R^2 = 0.396$)

3) ด้านความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืนด้านการท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนัก ตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.666 ถึง 0.950 และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด คือ ด้านความสมดุล ซึ่งมีค่าน้ำหนักของตัวแปร (Factor loading = 0.950, $R^2 = 0.902$) รองลงมาได้แก่ ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม (Factor loading = 0.896, $R^2 = 0.802$) ด้านคุณภาพ (Factor loading = 0.860, $R^2 = 0.636$) และด้านความต่อเนื่อง มีค่าน้ำหนักของตัวแปรน้อยที่สุด (Factor loading = 0.666, $R^2 = 0.443$)

สรุปได้ว่า การบูรณาการข้อมูลและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา โดยเมื่อพิจารณาน้ำหนักของตัวแปร (Factor loading) และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ พบว่า ด้านการบูรณาการข้อมูลมีอิทธิพลเชิงตรงทางบวกมากที่สุด ต่อคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ซึ่งมีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.964 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.929 หรือตัวแปรด้านการบูรณาการข้อมูลมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ต่อคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 92.9 รองลงมาคือ คุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว มีอิทธิพลเชิงตรงทางบวกต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ซึ่งมีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.493 และการบูรณาการข้อมูลมีอิทธิพลเชิงตรงทางบวกต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน น้อยที่สุด ซึ่งมีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.475 และตัวแปรด้านการบูรณาการข้อมูลและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ได้ร้อยละ 92.1 ตามลำดับ

ผลการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนา การท่องเที่ยวในตำบลโคราช อำเภอสูงเนิน มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ได้แก่ การบูรณาการข้อมูลเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับการท่องเที่ยว การแก้ไขอุปสรรคในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการตลาดและยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยว อีกทั้งยังพบว่า การสร้างความต่อเนื่องของการท่องเที่ยวผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ รวมถึงการพัฒนาสินค้าชุมชนให้มีคุณภาพและคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ท้องถิ่น ถือเป็นแนวทางสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจของพื้นที่อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของชุมชนยังคงเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ขณะที่ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้การท่องเที่ยวในพื้นที่

เติบโตอย่างมั่นคงในระยะยาว ผู้นำชุมชนจึงควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือและการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การพัฒนาเดินหน้าไปในทิศทางเดียวกัน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้อย่างต่อเนื่อง และสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานราก อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ที่แท้จริงต่อคนในพื้นที่

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของการบูรณาการซัพพลายเชนและคุณภาพบริการโลจิสติกส์ การท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัด นครราชสีมา

ตัวแปร	Logistics Service Quality			Sustainable Competitiveness		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
Supply Chain Integration	0.964	-	0.964	0.475	0.475	0.950
Logistics Service Quality	-	-	-	0.493	-	0.493
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร						
ตัวแปรแฝง	SCI	LSQ	SCO			
Supply Chain Integration	1.00					
Logistics Service Quality	0.964	1.00				
Sustainable Competitiveness	0.475	0.493	1.00			

หมายเหตุ : TE = ผลอิทธิพลรวม (Total Effect), IE = อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) DE = อิทธิพลทางตรง (Direct Effect)

7. อภิปรายผล

การพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนผ่านการติดตาม ประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประเมินผล และปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Balouei Jamkhaneh et al., (2023) ระบุว่าพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องอาศัยกระบวนการบริหารจัดการซัพพลายเชนด้านบริการที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าทำให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการจะช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับตลาดได้ดีขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนา การท่องเที่ยวควรมีความยืดหยุ่น สะดวก รวดเร็ว และสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดนักท่องเที่ยว ตลอดจนมีแผนสำรองเพื่อรับมือกับปัญหาและเหตุการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที งานวิจัยของ Cheunkamon et al., (2022) ชี้ให้เห็นว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและความภักดีต่อผู้ให้บริการมีความสัมพันธ์โดยตรงกับคุณภาพการให้บริการและการจัดการด้านโลจิสติกส์ของซัพพลายเชนการท่องเที่ยว ดังนั้น การจัดทำแผนสำรองและระบบที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงได้รวดเร็วจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ท่องเที่ยว ในด้านการสื่อสารข้อมูลและสนับสนุนระบบอิเล็กทรอนิกส์ด้านการท่องเที่ยว Ghaderi et al., (2024) ระบุว่าการบริหารจัดการซัพพลายเชนในการท่องเที่ยวควรใช้เทคโนโลยีและระบบดิจิทัลในการกระจายข้อมูลและการจัดการซัพพลายเชน สีเขียวส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพของซัพพลายเชน และสามารถช่วยลดต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกับ Jermisittiparsert et al., (2019) ที่เสนอว่าความสามารถด้านความยั่งยืนของระบบซัพพลายเชนมียบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนั้น การพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนข้อมูล ด้านการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับคุณภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรสอดคล้องกับทรัพยากรและศักยภาพของพื้นที่ โดยมีการส่งเสริมการผลิตสินค้าจากทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อสร้างรายได้และอาชีพ งานวิจัยของ Setthachotsombut and Sua-iam (2020) ชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการห่วงโซ่คุณค่าด้านการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์มีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น ดังนั้น การส่งเสริมการผลิตสินค้าจากทรัพยากร

ท้องถิ่นไม่เพียงช่วยให้เกิดรายได้แก่ชุมชน แต่ยังช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีเอกลักษณ์และความยั่งยืนมากขึ้น ในแง่ของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม Do et al., (2020) แสดงให้เห็นว่าการจัดการซัพพลายเชนสีเขียวมีผลต่อภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และการดึงดูดนักท่องเที่ยว สามารถสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง ทำให้ถูกมองว่ามีมาตรฐานสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งช่วยยกระดับภาพลักษณ์ให้โดดเด่นในตลาดการท่องเที่ยว ดังนั้น การดำเนินมาตรการจัดการขยะและของเสีย รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและภูมิทัศน์ของสถานที่ท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สุดท้าย การพัฒนากิจกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นจะช่วยให้ชุมชนเติบโตอย่างมั่นคงและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงแก่คนในพื้นที่ งานวิจัยของ Suleiman (2023) สนับสนุนแนวคิดนี้ โดยชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาซัพพลายเชนด้านการท่องเที่ยวที่เน้นความยั่งยืนสามารถเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในระยะยาว นอกจากนี้ ภคพร พงทอง และชัยพิสิทธิ์ ดิวสร้อย (2566) ยังระบุว่าความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในซัพพลายเชนการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์และความร่วมมือของชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม งานวิจัยหลายชิ้นชี้ถึงความสำคัญของการพัฒนาซัพพลายเชนและเทคโนโลยี แต่ยังมีข้อจำกัดด้านการบูรณาการของหน่วยงานท้องถิ่นและการสร้างความต่อเนื่องของการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งอาจทำให้แผนการท่องเที่ยวไม่สามารถตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยวและตลาดได้เต็มที่ ดังนั้น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน รวมถึงการวางระบบบริหารจัดการที่ยืดหยุ่นและเชื่อมโยงข้อมูลแบบเรียลไทม์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวในระยะยาว

7. ข้อจำกัดของการวิจัย

1. งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะในพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอาจไม่สะท้อนภาพรวมของ การท่องเที่ยวทั้งประเทศหรือในภูมิภาคอื่น ๆ ที่มีลักษณะเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกัน
2. งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลในช่วงเวลาสั้น ๆ ทำให้ผลลัพธ์อาจสะท้อนสภาพการณ์เฉพาะช่วงนั้น ไม่ครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลงในระยะยาว เช่น ฤดูกาลท่องเที่ยว เป็นต้น

8. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

8.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวกและปลอดภัย รองรับการเดินทางที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อาทิเช่น ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต ระบบขนส่ง และที่พัก เพื่อให้ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นได้อย่างสะดวก
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาทักษะบุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว ผ่านการประชุม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การประเมินผล รวมทั้งการจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะบุคลากร ด้านการให้บริการ การสื่อสารและความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ ควรดำเนินการอย่างรอบคอบและสอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น โดยส่งเสริมการพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งนำมาตรการจัดการขยะและของเสียมาใช้ เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและกิจกรรมท่องเที่ยว เป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของพื้นที่ สนับสนุนการผลิตสินค้าชุมชนจากทรัพยากรท้องถิ่น พร้อมยกระดับคุณภาพสินค้าให้มีมาตรฐานและเอกลักษณ์เฉพาะตัว และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้ภายในพื้นที่และสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความทันสมัยและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจองที่พักออนไลน์ แพลตฟอร์มประชาสัมพันธ์ และแอปพลิเคชันนำเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ ควรวางแผนการตลาดที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อขยายโอกาสและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะในกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ เช่น นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ การพัฒนา การท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างตรงจุด

2. รูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การจัดการขยะและของเสีย รวมถึงแนวทางลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อระบบนิเวศในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนา การท่องเที่ยวสามารถดำเนินไปได้อย่างยั่งยืนและไม่ทำลายทรัพยากรในระยะยาว

3. การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ แอปพลิเคชันนำเที่ยว หรือระบบอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและเพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมากขึ้น

4. การพัฒนาผลิตภัณฑ์และกิจกรรมท่องเที่ยวที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นของที่ระลึก การพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ หรือการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ใกล้เคียง

8.3 ประโยชน์ของการวิจัย

1. งานวิจัยนี้ช่วยเพิ่มองค์ความรู้ด้านการบูรณาการสุขภาพและคุณภาพบริการโลจิสติกส์ในบริบทการท่องเที่ยวระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในระดับตำบลและอำเภอ ซึ่งยังมีการศึกษาน้อย สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลและต่อยอดการวิจัยในอนาคตได้

2. ผลการวิจัยให้ข้อมูลเชิงลึกที่ช่วยให้หน่วยงานภาครัฐ นักวิชาการ ผู้ประกอบการนำเที่ยว รวมทั้งภาคประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในอำเภอสูงเนิน สามารถนำผลปรับปรุงกระบวนการและวางแผนกลยุทธ์ การบริหารจัดการ การพัฒนาคุณภาพบริการและสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

3. ผลการวิจัยสามารถใช้สนับสนุนการวางนโยบายของหน่วยงานรัฐและท้องถิ่นในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโลจิสติกส์ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

9. สรุปผลการวิจัย

การบูรณาการสุขภาพและคุณภาพบริการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน โดยปัจจัยสำคัญประกอบด้วย การปรับตัว ความยืดหยุ่น การจัดการทรัพยากรในท้องถิ่น การประสานงานและความร่วมมือ ผลการวิจัยช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแนวคิดการบูรณาการสุขภาพและคุณภาพบริการเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมุ่งเน้นการแก้ไขอุปสรรคด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเสริมประสบการณ์และการตลาดท่องเที่ยว ควบคู่กับ การสร้างความต่อเนื่องผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และการพัฒนาสินค้าชุมชนที่มีคุณภาพและเอกลักษณ์ ทั้งนี้ หัวใจสำคัญคือการมีส่วนร่วมของชุมชนและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการจัดการทรัพยากรและวางแผนพัฒนา เพื่อสร้างการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนและเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากของท้องถิ่นในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2567). สถิติจำนวนประชากร พื้นที่จังหวัดนครราชสีมา อำเภอสูงเนิน ตำบลโคราข ข้อมูลเดือนธันวาคม 2567. ค้นเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2568, จาก <https://tat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/displayData>.
- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. (2566). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570). กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ผศ.ดร. พงกอบ และชัยพิสิทธิ์ ติวสรั้อย. (2566). ความร่วมมือสหประชาชาติที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2(2), 78-91.
- สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา. (2565). แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 – 2570). นครราชสีมา: สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา.
- Aytekin, A., Keles, H., Uslu, F., Keles, A., Yayla, O., Tarinc, A., & Ergun, G. S. (2023). The effect of responsible tourism perception on place attachment and support for sustainable tourism development: The moderator role of environmental awareness. *Sustainability*, 15(7), 5865.
- Asuero, A. G., Sayago, A., & González, A. G. (2006). The correlation coefficient: An overview. *Critical reviews in analytical chemistry*, 36(1), 41-59.
- Bhatti, M. A., & Nawaz, M. A. (2020). The impacts of tourism risk management, IT adoption, agility and resilience on the sustainable tourism supply chain performance of Maldives' tourism industry. *iRASD Journal of Management*, 2(2), 100-108.
- Balouei Jamkhaneh, H., Shahin, R., & Shahin, A. (2023). Assessing sustainable tourism development through service supply chain process maturity and service quality model. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 72(7), 2046-2068.
- Chang, K. C. (2021). The affecting tourism development attitudes based on the social exchange theory and the social network theory. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 26(2), 167-182.
- Cheunkamon, E., Jomnonkwao, S., & Ratanavaraha, V. (2022). Impacts of tourist loyalty on service providers: Examining the role of the service quality of tourism supply chains, tourism logistics, commitment, satisfaction, and trust. *Journal of Quality Assurance in Hospitality & Tourism*, 23(6), 1397-1429.
- Do, A. D., Nguyen, Q. V., Nguyen, D. U., & Trinh, D. U. (2020). Green supply chain management practices and destination image: Evidence from Vietnam tourism industry. *Uncertain Supply Chain Management*, 8(2), 371-378.
- Farmaki, A., Pappas, N., & Polychronidou, K. (2020). Sustainable tourism development: Insights from Mediterranean destinations. *Tourism Management*, 79, 1-12.
- Font, X., English, R., & Gkritzali, A. (2021). Sustainability leadership and innovation in the global tourism industry. *Journal of Sustainable Tourism*, 29(5), 712-728.
- Font, X., Torres-Delgado, A., Crabolu, G., Palomo Martinez, J., Kantanbacher, J., & Miller, G. (2023). The impact of sustainable tourism indicators on destination competitiveness: The European Tourism Indicator System. *Journal of Sustainable Tourism*, 31(7), 1608-1630.

- Garjan, H. S., Paydar, M. M., & Divsalar, A. (2023). A sustainable supply chain for a wellness tourism center considering discount and quality of service. *Expert Systems with Applications*, 211, 118682.
- Ghaderi, Z., Shakori, H., Bagheri, F., Hall, C. M., Rather, R. A., & Moaven, Z. (2024). Green supply chain management, environmental costs and supply chain performance in the hotel industry: the mediating role of supply chain agility and resilience. *Current Issues in Tourism*, 27(13), 2101-2117.
- Go, H., & Kang, M. (2023). Metaverse tourism for sustainable tourism development: Tourism agenda 2030. *Tourism Review*, 78(2), 381-394.
- Gruchmann, T., Topp, M., & Seeler, S. (2022, October). Sustainable supply chain management in tourism: a systematic literature review. In *Supply Chain Forum: An International Journal*, 23(4), 329-346.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis: A global perspectives*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Education, International.
- Hao, H., Choi, T.-M., & Ngai, E. (2020). Sustainable tourism and hotel supply chain management: A longitudinal multi-objective optimization model. *Tourism Management*, 78, 104054.
- Jemsittiparsert, K., Joemsittiprasert, W., & Phonwattana, S. (2019). Mediating role of sustainability capability in determining sustainable supply chain management in tourism industry of Thailand. *International Journal of Supply Chain Management*, 8(3), 47-58.
- Ku, E. C. (2025). Tourism digital transformation and future supply chain competition: an integrated perspective on real options theory and digital competencies. *Journal of Tourism Futures*, 11(2), 240-260.
- Mandal, S., & Dubey, R. K. (2020). Role of tourism IT adoption and risk management orientation on tourism agility and resilience: Impact on sustainable tourism supply chain performance. *International Journal of Tourism Research*, 22(6), 800-813.
- Osir, E. O. (2024). Supply chain integration and performance of classified tourism enterprises in kenya. *International Journal of Supply Chain Management*, 9(5), 13-40.
- Park, J., & Jeong, E. (2019). Service quality in tourism: A systematic literature review and keyword network analysis. *Sustainability*, 11(13), 3665.
- Rodrigue, T., Lavaredas, A., & Abranja, N. (2021). Tourism and intraregional transport: The assimilation of local transport in tourist destination—the perception of Lisbon's residents. *European Transport/Trasporti Europei*, 83(2), 1-16.
- Saura, J. R., Palos-Sanchez, P., & Rios, D. (2022). Digital marketing in tourism: The role of digital innovation and sustainability. *Journal of Hospitality and Tourism Technology*, 13(3), 303-318.
- Setthachotsombut, N., & Sua-iam, G. (2020). Tourism value chain management and tourism logistics in Ubon Ratchathani Province, northeast Thailand. *African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure*, 9(1), 1-11.
- Soliman, S. G., Elsaed, A. A., & Emam, A. M. (2023). The impact of logistics service quality on customer loyalty in egyptian resorts: customer satisfaction as a mediator. *International Journal of Tourism and Hospitality Management*, 6(1), 153-167.
- Song, H., & Liu, X. (2017). Tourism supply chain management: A new research agenda. *Tourism Management*, 61, 1-3.

- Suleiman, M. A. (2023). The impact of tourism supply chain on sustainable performance in sub-Saharan Africa: evidence from Tanzania. *Management of Environmental Quality: An International Journal*, 34(2), 492-510.
- Tang, Z., Liu, S., & Sun, W. (2020). Conservation-based tourism supply chain integration: A case study. *Journal of Environmental Management*, 256, 109924.
- Uyar, A., Kuzey, C., Koseoglu, M. A., & Karaman, A. S. (2023). Travel and tourism competitiveness index and the tourism sector development. *Tourism Economics*, 29(4), 1005-1031.
- Wardana, I. M., Utama, I. W. M., & Astawa, I. P. (2018). Model of local population perception in supporting Coastal Tourism development and planning in Bali. *GeoJournal of Tourism and Geosites*, 23(3), 873-880.
- Wong, W. P., & Wong, K. Y. (2020). Supply chain performance measurement in tourism services: A review. *International Journal of Tourism Research*, 22(1), 54-67.
- Zhang, L., Yang, Y., & Zhao, W. (2019). Health tourism supply chain integration: A multi-agent approach. *Journal of Destination Marketing & Management*, 14, 100395.